10/02/2021

Εορτάστηκε ο Άγιος Χαράλαμπος στην Λουσάκα της Ζάμπια

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Σήμερα 10 Φεβρουαρίου ,ημέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία τιμά την ιερά μνήμη του Αγίου Χαραλάμπους του Ιερομάρτυρος και Θαυματουργού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιωάννης τέλεσε Θεία Λειτουργία μετά Αρτοκλασίας στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Ιεράς Μητροπόλεως.

Άγιος Χαράλαμπος

Ένας ταπεινός δούλος και θαυματουργός μάρτυρας του Χριστού, γεννήθηκε στὴν Μαγνησία τὸ 90 μ.Χ. περίπου καὶ μαρτύρησε στὰ χρόνια των μεγάλων διωγμῶν τῆς Χριστιανοσύνης. Ἡ Μαγνησία αὐτὴ κατὰ πάσαν πιθανότητα ἦτανε στὴ Θεσσαλία. Τὰ ἐρείπιά της σώζονται ἀκόμη κοντὰ στὸ χωριὸ ποὺ λέγεται «Μηλιές». Εἶχε τὸ

εὐτύχημα νὰ γεννηθῆ ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς ποὺ κρατούσανε τὴν πίστι τους στὸ Χριστὸ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους στοὺς δύσκολους, ἀλλὰ ἡρωικοὺς ἐκείνους χρόνους τῶν διωγμῶν.

Στην Μαγνησία ἔζησε ὅλη του τὴν ζωὴ ὁ Ἅγιος Χαράλαμπος. Ἐκεῖ σὰν νέος, ἦτανε φωτεινὸ παράδειγμα συνετῆς ζωῆς. Ἀργότερα ἡ πίστις του στὸ Χριστὸ ἔγινε πιὸ φλογερὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία του νὰ βοηθήση τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες, νὰ σωθοῦνε, πιὸ μεγάλη. Δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάση, ὅταν σκεπτότανε, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι μακρυὰ ἀπὸ τὸ Χριστό, ποὺ δὲν ξέρουν ποιὸς εἶναι ὁ προορισμός τους .

Έτσι έγινε ιερέας το 130 μ.Χ. Η ζωή του ήταν μια συνεχής υπηρεσία αφοσίωσης στο Χριστό και αγάπης προς τον πλησίον.

Όταν ξέσπασε διωγμός εναντίον των Χριστιανών, στα χρόνια του Σεπτιμίου Σεβήρου, κάποια πνευματικά τέκνα του αγίου Χαραλάμπους προσπάθησαν να τον πείσουν να φύγει, για να μη συλληφθεί. Εκείνος, φυσικά, αρνήθηκε, γιατί είναι αδύνατο στον καλό ποιμένα να εγκαταλείψει το ποίμνιό του την ώρα του κινδύνου και γιατί ήταν έτοιμος κάθε στιγμή για την ομολογία και το μαρτύριο.

Το μαρτύριο του Αγίου Χαράλαμπου

Το 198 μ.Χ ο έπαρχος Λουκιανός έφερε μπροστά του το Χαράλαμπο και τον απείλησε ότι θα τον βασάνιζε πολύ σκληρά, για να αρνηθεί το Χριστό.

– Άκουσε γερο-Χαράλαμπε, του λέει βλοσυρά. Σέβομαι τα 113 σου χρόνια, γι’ αυτό δε διέταξα να σε συλλάβουν αμέσως. Θέλω να πάψεις να προκαλείς με τα κηρύγματά σου, γιατί θα μετανιώσεις πικρά. Για να μη σε βασανίσω και για να μη σε θανατώσω, θέλω να θυσιάσεις στα είδωλά μας, στους θεούς μας, που’ ναι αληθινοί.

– Δε με φοβίζουν έπαρχε, οι απειλές σου. Το ξέρεις πως οι χριστιανοί δε φοβούνται το θάνατο. Κι εγώ δεν τον φοβάμαι που είμαι 113 ετών. Τον περιμένω χωρίς καμιά αγωνία!

– Μα θα έχεις ένα πολύ σκληρό θάνατο από μένα.

– Εμείς οι χριστιανοί, είμαστε εξοικειωμένοι με τους αγώνες και τους πολέμους, όπως οι γενναίοι στρατιώτες δεν επιθυμούν τον ήσυχο θάνατο στο κρεβάτι, αλλά τον δοξασμένο της μάχης. Σε μένα υπάρχουν τα γηρατειά, αλλά να μάθετε καλά ότι στους δικούς μας αγώνες το παν είναι η ψυχή, η αποφασιστικότητα, η αυταπάρνηση. Αυτά δεν πέφτουν με την ηλικία, αλλά μένουν πάντοτε ανθηρά και

νέα.
Αμφιβάλλεις, έπαρχε; Δοκίμασε. Και θα δεις ότι με τη χάρη του Κυρίου μου Ιησού Χριστού θα κουρασθούν οι ακμαίοι δήμιοί σου, χωρίς ο ιερέας Χαράλαμπος να ζητήσει την επιείκειά σου.

Το τέλος του Αγίου

Εκνευρισμένος από τα λόγια αυτά ο έπαρχος, διατάζει και τον γδέρνουν ζωντανό. Αυτός, όμως, αντί να σπαράζει από τον πόνο, δοξολογούσε το Θεό για την αντοχή που του έδινε. Ο Λουκιανός εξοργίστηκε και παίρνοντας ο ίδιος σιδερένια νύχια, προσπάθησε να πληγώσει το σώμα του αγίου και ως εκ θαύματος, τα χέρια του κόπηκαν και έμειναν κρεμασμένα πάνω στο σώμα του αγίου, ο οποίος ωστόσο παρακάλεσε το Θεό να αποκαταστήσει την αρτιμέλεια του έπαρχου.

Τότε οι δύο δήμιοι και τρεις γυναίκες, που ήταν εκεί, βλέποντας το θαύμα πίστεψαν στον αληθινό Θεό. Ο έπαρχος θύμωσε και διέταξε να τους αποκεφαλίσουν.

Ο λαός όμως άρχισε να διαμαρτύρεται για τα απαίσια βασανιστήρια και φοβισμένος τότε ο έπαρχος του χάρισε την ελευθερία.

Λίγο αργότερα επισκέπτεται τη Μαγνησία ο Σεπτίμιος Σεβήρος και διατάζει τον αποκεφαλισμό του Χαράλαμπου. Όμως πριν προλάβει το ξίφος ν’ αγγίξει πάνω του, παράδωσε την ψυχή του στο Θεό.